

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Edith Cresson, vložena dne 7. oktobra 2004

(Zadeva C-432/04)

(2004/C 300/64)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Hans Peter HARTVIG in Julian CURRALL, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 7. oktobra 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Edith Cresson.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da je Edith Cresson kršila obveznosti, ki jih je imela na podlagi člena 213 Pogodbe ES;
2. posledično razglasi delni ali popoln odvzem pravice do pokojnine in/ali vseh drugih ugodnosti, povezanih s to pravico ali namesto nje, Cressonovi, Komisija odločitev o trajanju in obsegu odvzema prepušča Sodišču;
3. Cressonovi naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

V času svojega mandata komisarke je Cressonova v korist dveh osebnih prijateljev storila dejanja favoritizma v nasprotju s splošnim interesom in obveznostmi, ki ji je imela na podlagi člena 213 Pogodbe ES. Eden od njiju je bil na pobudo Cressonove sprejet na delovno mesto, kljub temu da njegov strokovni profil ni ustrežal različnim delovnim mestom, na katera je bil izbran. Kasneje se je zaščita s strani Cressonove izkazala še večkrat, saj opravljene storitve očitno niso bile zadovoljive kar se tiče kvalitete, količine in ustreznosti. Enako in vedno na pobudo Cressonove, so bile drugemu njenemu prijatelju ponujene pogodbe, ne da bi bila za to podana zahteva s strani služb ali bi to odgovarjalo njihovim potrebam. Obnašanje Cressonove ni bilo v interesu Institucije, ampak ga je v bistvu motiviralo delanje uslug navedenima osebama. Cressonova se ni nikoli spraševala o zakonitosti odločb ali izvedenih postopkov, kontrola, ki je bila nujna glede na to, da je šlo za osebe, s katerimi je imela prijateljske odnose. Zato naj bi njeno ravnanje imelo vse znake dejanja favoritizma ali vsaj očitne malomarnosti.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji, vložena dne 8. oktobra 2004

(Zadeva C-433/04)

(2004/C 300/65)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa D. Triantafyllou, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 8. oktobra 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Kraljevini Belgiji.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, da ugotovi, da:

- Kraljevina Belgija, s tem, da naročnikom in podjetnikom, ki se sklicujejo na tuje sopogodbениke, ki niso registrirani v Belgiji, naložila, da zadržijo 15 % zneska, plačanega za izvršena dela, in da je tem istim naročnikom in podjetnikom določila solidarno odgovornost za davčne dolgove njihovih sopogodbениkov, ki niso registrirani v Belgiji, ni izpolnila obveznosti iz člena 49 in 50 Pogodbe o Evropski skupnosti,
- Kraljevini Belgiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Nacionalna ureditev v gradbenem sektorju, ki nalaga naročnikom in podjetnikom, da zadržijo 15 % izplačanega zneska od vsakega plačila svojim sopogodbениkom, ki niso registrirani v Belgiji, in ga morajo, v izogib plačilu globe, izplačati belgijskim organom, da zagotovijo plačilo oziroma pokrite eventualnih davčnih dolgov sopogodbениkov, predstavlja oviro svobodi opravljanja storitev iz členov 49 in 50 ES. Prav tako predstavlja kršitev členov 49 in 50 ES tudi solidarna odgovornost naročnikov in podjetnikov za davčne dolgove njihovih sopogodbениkov, ki niso registrirani v Belgiji, ki znaša do 35 % skupne cene del brez DDV.

Ta ureditev podjetnikom in naročnikom odsvetuje sklicevanje na sopogodbениke, ki niso registrirani v Belgiji. Tudi avtomatična uporaba solidarne odgovornosti naročnikov in podjetnikov za davčne dolgove njihovih sopogodbениkov ne spoštuje načela sorazmernosti in predstavlja neutemeljen napad na lastninsko pravico in na pravice do obrambe teh podjetnikov in naročnikov. V bistvu se solidarna odgovornost naročnika in podjetnika uporabi avtomatično, ne da bi uprava morala dokazati obstoj napake ali sokrivde v delu podjetnika ali naročnika. Lahko se celo razširi na davčne dolgove za dela, ki jih je sopogodbениk izvedel za druge osebe. Obveznost zadržanja zneska je sankcionirana z globo, ki predstavlja dvakratno vrednost zadržanega zneska.

Ta ureditev predstavlja tudi dejansko oviro za neregistrirane sopogodbениke, ki želijo ponuditi storitve v Belgiji. V bistvu morajo sprejeti 15 % nižje plačilo, čeprav nimajo nobenega davčnega dolga, za katerega bi se lahko uporabilo to zadržanje, medtem ko se jim ta znesek lahko povrne šele preteku določene časa, če vložijo zahtevek za povračilo.

Ti ukrepi niso objektivno utemeljeni. Najprej, v večini primerov, izvajalci storitev s sedežem v drugi državi članici niso davčni zavezanci po tej ureditvi. V posebnih situacijah, ko je treba davčne dolgove plačati ali izterjati v Belgiji, se mora mehanizem, ki so ga ustvarile te določbe, zaradi svoje splošne značilnosti upoštevati kot nesorazmeren.

Končno možnost registracije ne opravičuje obveznosti zadržanja in solidarne odgovornosti. Zaradi ukrepa v postopku registracije, ki je več kot zgolj sporočilo belgijskim organom, ta registracija ni veljavna izbira za podjetja, ki nimajo sedeža v Belgiji in želijo priložnostno svobodno ponujati svoje storitve v Belgiji. Zahteva registracije odvzame ves koristni učinek določbam Pogodbe, katere namen je zagotovitev svobode opravljanja storitev.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Korkein oikeus Finska z dne 6. oktobra 2004 v zadevi proti Janu-Eriku Andersu Ahokainenu in Matiju Leppiku

(Zadeva C-434/04)

(2004/C 300/66)

Korkein oikeus je s sklepom z dne 6. oktobra 2004 v zadevi proti Janu-Eriku Andersu Ahokainenu in Matiju Leppiku, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 11. oktobra 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Korkein oikeus predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali naj se člen 28 ES razlaga v tem smislu, da nasprotuje zakonodaji države članice, po kateri lahko nedenaturirani etanol, z vsebnostjo več kot 80 % vol., uvozi le tisti, ki je za to pridobil dovoljenje?
2. Ali je v primeru, če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, mogoče šteti, da člen 30 ES dopušča ureditev izdajanja dovoljenja?

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Cour de cassation de Belgique (Belgija) z dne 6. oktobra 2004 v zadevi Sébastien Victor Leroy proti Ministère public

(Zadeva C-435/04)

(2004/C 300/67)

Cour de cassation de Belgique je s sodbo z dne 6. oktobra 2004 v zadevi Sébastien Victor Leroy proti Ministère public, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 14. oktobra 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložila predlog za sprejem predhodne odločbe.

Cour de cassation de Belgique predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjem vprašanju:

Ali členi 49 do 55 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti z dne 25. marca 1957 nasprotujejo nacionalni ureditvi države članice, ki prepoveduje, da bi oseba, ki biva in dela v tej državi, uporabljala na njenem ozemlju vozilo, ki je last leasing družbe s sedežem v drugi državi članici, kadar to vozilo ni bilo registrirano v prvi državi, čeprav je bilo registrirano v drugi?

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Hof van Cassatie Belgije z dne 5. oktobra 2004 v zadevi Léopold Henri VAN ESBROECK in Javno tožilstvo

(Zadeva C-436/04)

(2004/C 300/68)

Hof van Cassatie Belgije je s sodbo z dne 5. oktobra 2004 v zadevi Leopold Henri VAN ESBROECK in Javno tožilstvo, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 13. oktobra 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Hof van Cassatie Sodišču predlaga, da odloči o naslednjih vprašanjih: